

David Harrower

PŘÍTOMNOST

Přeložil Jan Hančil z definitivní verze 5.5.2001

© Cassarotto Ramsay Associates Ltd.

© AURA-Pont

Vybydlená přízemní místnost. PAUL a PETE sebou hodí každý na jednu postel a zaberou ji. George, který vejde jako poslední, stojí a hledí na pohovku. Všichni mají buď tašku nebo menší kufr.

George Co to má bejt? Měla tu být postel. Kde je postel? Tohle je pohovka.

Paul Bingo, pohovka, ano je.

George Mizerná pohovka!

Paul Velmi správně. Pohovka. Všichni souhlas?

Pete Jo.

George Co tady má dělat pohovka, měla tu bejt postel. Ten Bruno slíbil každému postel. Jedna, druhá - kde je třetí?

Paul Čoveče, tady ji nikde nevidím.

George Hajzl jeden.

Paul Tak už to zůstane, hochu. Jeden má sofa, dva maj postel.

George Jasně, jo. Dobrý. Zatím čau.

Paul Čau. (GEORGE *odejde*) A teď ho chytanou?

Ticho. PAUL vzdychá únavou. GEORGE se vrátí.

George Ten Bruno je ale bastard. Je to ono. Maj dvě postele, víc nic. Kurva. Pohovka. Moc mě těší, pánové, že jste v pohodě.

Paul Já jsem naprosto v pohodě. Díky. Co ty, Pete?

Pete Ujde to.

Paul Ujde to – díky... Díky jemu, že se zeptal. Má o nás starost.

George Dva měsíce na tomhle! Pojd' si to zkusit. Pete. Zpátky v děloze.

Paul Pořád ti říkám, že seš pomalej. Musíš bejt pohotovější. Musíš víc chtít.

George Neženu se po tmavý ulici, nenechám se přejet, nervu se do dveří, a smradlavou chodbou, abych bojoval kdo z koho o nějakou postel.

Paul Tak zavři zobák a nestěžuj si. Máš co si zasloužíš. (*Pauza*) No tak. Jen to řekni.

George Co jako?

Paul To je ksicht. Chceš něco říct, ne? Pete, vidíš? Jak kdyby kousnul do citrónu – to na něj jdou myšlenky. Tak to řeknu, ne?

George Hraje s náma jen šest tejdnu. (*PETEROVI*) Seš s náma šest tejdnu. Já tady hraju už dva a půl roku. Od 6. února 1958. A to mě dává právo na postel, ne? Jsem služebně starší, ne?

Pauza. PAUL se podívá na PETA. Pauza. PETE se začne zvedat z postele.

PAUL Bejt sebou, zůstal bych na svém. Nepouštěl bych svý jistý. Neposlouchal bych fňukání nějakýho teenagera.

GEORGE No to je... Už skoro vstal. (*PAULOVÍ*) Tak díky. Jen se na to podívej. Degradace. Čistá degradace!

PAUL To slovo už neříkej. Připomíná mi domov.

GEORGE Jedu domů. Jen si trochu vydechnu a balím. První lodí. Čaves, pánové. Nikdo se mnou nebude takhle jednat. Bastard Bruno si myslí, že jsem nějaký měkejš.

PAUL To víš, Němci jsou vnímavý. Jsou tím vyhlášený.

PETE Možná je rozkládací.

GEORGE To jako kdo, ty vole?

PAUL Pohovka. Rozkládací. Možná.

GEORGE No jo, možná...

GEORGE je na nohou a sklání se nad pohovkou, aby ji vytáhl.

PAUL Rozkládací europohovku. (*Zatáhne*) Lze rozložit na pohodlnou dvojitou matraci. (*Zatáhne*) Ve dne šetří místo v bytě. (*Poslední zuřivý pokus roztáhnout pohovku*) Ne, mám dojem, že jde o pohovku obyčejnou. Poprvé to bylo správně.

GEORGE Žádná třetí postel tu nikdy nebyla. Ten bastard lhal. To snad není pravda...

PAUL Už to tak bude. (*K PETOVI*) Za půl hodiny si na to už ani nevzpomene.

Pauza.

PETE Ten Bruno je ale ksicht, co?

PAUL To jo. Ten by se neměl na nikoho dívat bez varování. Ta skoba.

GEORGE A jakou má přehazovačku

PAUL Jako by se česal cihlou.

GEORGE To je rána ty vole.

PAUL A viděls jak se kejvala? Už jsem se bál, že to na mě spadne.

Z vedlejší místnosti sem zaznívá zvuk harmoniky. „Blíž k tobě bože blíž“. Přehnaně truchlivý tón.

PETE Kdo je to?

PAUL John. V Arnhemu čórnul harmoniku. (*Volá na něj*) Seš zloděj zlodějská, Winstone! (*Halasně propukne: „Vládni Británie“*) To už je lepší! Hamburku bacha, jsme tady.

GEORGE Jsme tu. No ne? Jsme kurva tady! Hamburk!

PAUL No jasně, jsme tady.

GEORGE Je noc a ulice jsou plný světla. Všude je otevřeno. A kam se podíváš, samý baby.

PAUL Vysedávaj v barech, čekaj na nás.

PETE Žádná se nežene domů, by stihla předposlední autobus.

PAUL Tak jo, chlapci, jsme tady. To je jistá věc. Jsme tady.

GEORGE Ale jak to zmáknem? Až sem nějakou přitáhnu. Jak to zmáknem?

PAUL No, prozačátek se budeš držet stranou mé postele.

GEORGE Vole, na to potřebuju postel. Nemůžu nemít postel.

PAUL Kde spíš, tam šukáš a basta.

GEORGE Která se mnou půjde na tomhle?

PAUL Popozejtří jich budou stovky.

GEORGE Fakt myslíš?

PAUL Budou stát ve frontě. A teď vážně. Pravidla: kdokoli si sem přivede holku na sex, je ten pokoj jeho, na tu dobu, jasný? Udělá signál, něco jako ... co já vím?

PETE Fusekli.

PAUL Perfekt. Fusekli na kliku. Ostatní zůstanou venku, dokud nebude po všem, jasný?

PETE Jasný.

GEORGE V té smrdutý chodbě, jo?

PAUL Nebo si někam skočí na čaj, to už záleží na jeho fantazii.

GEORGE A mimochodem, tohle už není pohovka. Je to postel. Kdokoli z vás si sem přivede holku, nepřipadá v úvahu, že by tady seděl, šeptal jí sladký nesmysly a obíral ji tu, jasný? Tady už není na čem sedět. Žádná pohovka. Jenom tři postele.

PAUL Sladký nesmysly... Mluvíme anglicky. Ony ne. Jediný, co musíš, je ukázat, co chceš, mladej.

GEORGE Co vyrazit přes ulici, mrknout se do toho klubu, co Bruno vede. Trochu se projít. Obhlídnout, jaká je nabídka.

PAUL Za moment. Teď jsme přišli. Nejdřív si dáme oraz.

GEORGE (*Huláká*) A co vy vedle? Připravený? (*Žádná odpověď*) Kdo by si pomyslel, že nás pět zejtra rozdělá tohle město tak, že bude žebrot, abychom přidali. Jsou venku a čekaj jenom na nás. Celej život na tohle čekaly. Nevím jak vy, ale já je nechci zklamat.

GEORGE vyjde ven. Pauza.

PAUL Tohle je hrobka. Strčili nás do hrobky. Tisíc let nás nikdo neuvidí. Až nás vynesou na slunce, pod jeho paprsky se rozpadnem na prach.

PETE To dělá kyslík, ne? Že se rozpadnou mumie?

Pauza.

PAUL Už mě nikdy neopravuj, jasný? Nebo sedíš venku na prdeli.

Krátká pauza. PETE pohlédne na PAULA, který má zavřené oči a napůl se usmívá.

PETE Zavři zobák.

PAUL Správně, Pete. Je vidět, že se učíš.

GEORGE se vrátí.

GEORGE Radši si nejdřív vyčistím zuby.

2.

Klub. Pozdě v noci. PAUL a GEORGE na jedné straně se rozhlížejí po klubu. Oba se silně potí. U stolu, na kterém stojí pět lahví piva, sedí žena.

PAUL Na kolik to odhaduješ?

GEORGE Sotva dvacet. Rozhodně míň než včera. Pět odešlo tak v půlce.

PAUL Ty nás vyškolili. A my tam potili krev. *(Pauza)* Byly tu nějaký roštěnky?

GEORGE Barmanka... hele, támhle mává nějaká ženská. *(Krátká pauza)* Ne, ne, nedívej se – stará, stará stará ... ty ses podíval....

PAUL To je ona. Jaksemenuje. Vede pro Bruna tenhle klub. Včera jsme s ní mluvili, ty vole.

GEORGE Je tu tma.

PAUL Mává na nás, ne? No jo. Kurva. Ale jdeš se mnou, jasný? A řeknem jen čau, díky a pak pryč. Ne abys nás tam zahákoval nákejma řečma o rodině domově nebo tak, jasný?

Přejdou k MARIAN. Postaví se a podá jim ruku.

MARIAN Dobrý večer. Marian.

PAUL Ano, Marian, my víme.

MARIAN *(Ukáže na láhve)* Tak prosím, ty jsou pro vás.

Krátká pauza. George si jednu vezme. Potom Paul.

GEORGE Tak na vás

PAUL Na vás, jo.

Pijí. PAUL se stále snaží co nejrychleji vypadnout.

MARIAN Je to váš druhý večer. A kde je vaše číslo pět, váš bubeník?

GEORGE Bude tu hned, myslím.

PAUL Trochu se češe. *(význam: je na záchodě)*

MARIAN Wie? Nerozumím. Mluvíte moc rychle.

PAUL To nic, to je jen poznámka.

GEORGE Chápete, zjistil jsem, že my vůbec nevíme, že mluvíme rychle, Marian. Doma tak mluvíme všichni. Moje teta... *(Registruje PAULův pohled)* Jo. No. Tak na zdraví.

MARIAN Prosím. Nestůjте. Posad'te se.

PAUL Takhle, Marian, musíme si s kapelou trochu promluvit, dát hlavy dohromady.

MARIAN Á, tady je váš pátý.

Vstoupí PETE

PETE Ahoj, Marian.

MARIAN Dobrý den. Dáte si pivo a posadíte se?

PAUL Ne, musíme si promluvit, Marian. Týmová porada, víte? Ale ještě se uvidíme.

GEORGE Dík za to pivo.

MARIAN Myslím, že ostatní, oni nemají čas.

PAUL Jak?

MARIAN Jsou tam. U baru. Mluví s mými dvěma barmankami.

PAUL Nojo, aha... Jsou tam. Ukecávají...

MARIAN Je mi líto. Máme jen dvě barmanky. Není to dost, že? Tak, prosím, sedněte si. (*Posadí se*) Tak dobře. Moje děvčata, ony nemluví moc anglicky. Myslím, že za krátký čas zde bude mezi nimi ticho.

PAUL Doufám. Stěny našeho pokoje jsou jak z papíru.

GEORGE se ušklíbne.

MARIAN Zas jsem to nerozuměla.

PAUL Pete, nechceš to vysvětlit?

MARIAN Na tom nesejde. Na to bych si měla zvyknout, že?

PAUL Teď už je sem nedostanete, Marian.

MARIAN Takže to řeknu vám a vy to musíte říct jim. Bruno říká, že lituje, že s námi nemůže být. Je dnes ve svém druhém klubu. Většinou bývá tam.

GEORGE Takže vy budete něco jako náš kouč, Marian.

MARIAN Váš co...?

GEORGE Kauč...

PAUL Předák...

GEORGE Jako nad náma.

PAUL Říká, že je pod váma a vy jste nad ním...

GEORGE (*Se hihňá*) Jo...

PETE Boss, Marian. Má na mysli, že jste boss.

MARIAN Aha. *Boss*. Ja. Ano. *Boss*. Takže musíte dělat to, co řeknu, je? A Bruno je zase můj kauč.

GEORGE Tak jest.

PETE Anglicky mluvíte moc dobře.

MARIAN Ne ne. Někdy stačí. Jindy nestačí.

PAUL Ne, mluvíte dobře, má pravdu. Velmi dobře.

GEORGE Jo.

PAUL Skvěle. Velice srozumitelně.

MARIAN Děkuji.

PAUL Promiňte, co jste říkala? Můžeme žertovat se svým bossem, ne, s kaučem.

MARIAN Samozřejmě. Ale vždycky mi musíte říct, o čem ten vtip je.

PAUL Když vy nám slíbíte, že se budete smát. Ano? Umíte s smát?

MARIAN Ano, směju se. Samozřejmě.

GEORGE Mysleli jsme, že tu nikdo nebude mluvit anglicky. Když jsme v Německu a tak.

MARIAN Naučila jsem se, když jsem byla asi tak ve vašem věku. Ale jazyk musíte mluvit pořád, ne? Nebo on ... jenom v hlavě. Uschne. Jako dřevo. Z hlavy se stane dřevo. Snažíte se mluvit, ale slova mají... *versteinert*... víte? Jako les.

PETE Zkamení?

MARIAN Ja. Zkamení. *Verseinert*.

GEORGE Jo. To jo.

PAUL (*K PETOVI*) Dobrý, mladej. (*Naznačí GEORGE*) Marian, vy znáte víc slov než on.

MARIAN Ale ne, teď se mnou žertujete. (*Krátká pauza*) Takže dnes není dobré publikum.

GEORGE To mi povídejte.

MARIAN Třicet sedm včera, je lepší. Na první večer není špatné. Ale dnes dvacet jedna. A během písniček se bavili. A odcházeli od stolu. Ale bude to lepší.

PETE Jenom jeden stůl odešel.

MARIAN Ale vepředu. Kde ostatní to vidí. To není dobře.

GEORGE Ale týden je v půlce, ne? Půlka týdne...

PAUL O víkendu to bude jiné, Marian.

MARIAN Publikum musí chodit každý den. Ostatní kluby jsou plné každý den.

PAUL Však oni přijdou, nemějte strach.

MARIAN Jasně že přijdou. Lidi si řeknou o pěti hezkých klucích, co hrajou v Indrově klubu a oni se přijdou podívat. A teď mě omluvte, musím poslat číšníky domů. Dnes není dost práce.

PAUL Ti číšníci – mají za opaskem pendreky... (*Ukazuje*) Velké hole. Proč?

GEORGE Doufám že proto, aby seřezali hochy co ukecávají barmanky.

MARIAN Protože jsme přístav. Máme tu doky. Zrovna jako vaše město. A chlapi, co pracují na lodích. Kupují si ženy, pivo, a tak jsou tu rvačky. Proto mají hole. Alespoň něco, než přijde policie. Někdy zachrání život. To je něco, co bych vám ráda řekla. Jsou tu bary a kluby, do kterých byste neměli chodit. Řeknu vám jména. Buďte opatrní, všichni. A vy zvláště.

GEORGE Proč já?

MARIAN Vy jste nejmladší, ne?
GEORGE No, to jo... Ale nevypadám na svůj věk.
MARIAN V deset večer je policejní hodina. Komu je míň než osmnáct, nemá v klubu co dělat.
GEORGE O tom mi nikdo neřekl.
MARIAN Ale brzo budete mít narozeniny, je to tak? Bruno říká, že za pár týdnů.
GEORGE Jo, za pár týdnů, jo...
MARIAN Tak bude všechno v pořádku. A teď se rozloučím. Prosim, dopijte pivo.

MARIANA odejde. Pauza.

GEORGE Zdá se bejt dobrá, eh?
PAUL Je měkká.
PETE Ptát se jí, jestli se umí smát...
PAUL Hele, barmanky se přiblížily. Co jim kurva ty hajzlové říkaj? (*Pauza*)
Poslouchali jste jí? O muzice neřekla ani slovo.

3.

Je dopoledne. PETE a PAUL si hoví na postelích. GEORGE stojí u zdi s pohlednicí, na kterou se snaží psát. Světlá saka, ve kterých vystupují PAUL a GEORGE visí na hřebících zatlučených do zdi. PETOVO tmavé sako je na ramínku.

GEORGE Co mám na tu pitomou věc napsat? Eh?
PAUL A komu to je?
GEORGE Mámě a fotrovi. Co říkáš?
PAUL Co já vím? Znáš se s nima dobře?
GEORGE No tak, potřebuju pomoct. Musí to bejt krátký. Abych je potěšil.
PETE Co je vepředu?
GEORGE (*Prohlídne si to. Čte zezadu*) Historický přístav Hamburk se rozkládá na březích majestátní řeky Labe. Celá zobrazovaná oblast byla zničena při velkém požáru roku 1842. Snad proto jsou naše ženy tak nažhavené...
PAUL To už je tam toho až až. Pro tvoji rodinu čtení na celej večer.
PETE To nejsou.
GEORGE Ale jo. Hele. Ššš... (*Naslouchá u stěny*) Rozhodně ta holka, cos ji viděl vycházet ze záchoda. Nevymyslel sis to, abych tady stál jako zoufalec? Byla to jedna z těch barmanek?
PAUL Copak se nedíváš očima, slepý mládenče? Barmanky už patří historii. Tohle byla nějaká jiná holka, kdo, to nevím.
GEORGE Proč není nic slyšet? Já chci zvuky.
PETE Skoro celou noc se činili. Řek bych, že odpoočívaj.
GEORGE Já nic neslyšel. Měli jste mě vzbudit.

PAUL Jsme zkoušeli. Byls vypuštěnej. Mimo dosah. Na pohovce, co se na ní nedá spát.

GEORGE (*Vrací se k pohovce*) Posteli, ne pohovce. Jasný? Ahoj mami, ahoj tati... Harold a Louise.

PAUL Kolik těch pohlednic máš?

GEORGE Čtyři. A všechny pro mě. Bábě, ségře...

PAUL Já žádnou nechci. Nechci myslet na to co doma. Chci myslet to tom, že jsem tady. Vymyslet jak se dostat z tohohle podělanýho bunkru. (*Pauza*) Peníze na hovno. Ubytování na hovno. Takhle bys to mohl napsat. Sviňskej vítr. Píšeš si? Každěj tu nosí nůž nebo hůl. Hrajeme osm hodin s jednou půlhodinovou pauzou v průměru tak pro deset lidí. Díky, že jste mě pustili, abych uskutečnil svůj sen. S nikým bych neměnil na celým světě. Miluju vás. Váš zbloudilý syn, George.

GEORGE Ale já bych *neměnil* s nikým na světě. A ty bys taky neměnil s nikým na světě.

PAUL Já jo, já bych měnil. Pro začátek s těma odvedle.

GEORGE Nic pro mě. Harold a Louise mají přednost. Ahoj mami, ahoj tati... Co ty píšeš těm svejm?

PETE Nepíšu. Volám.

PAUL Voláš?

GEORGE Proč?

PAUL Co máš tak důležitýho?

PETE Nic. Prostě jim volám. Jsou to máma a táta.

PAUL To tě přijde na pěkný peníze, ne?

PETE Ne. Máma řekla, abych volal na účet volanýho.

GEORGE Cože? To ta moje teda nikdy.

PETE Zavolej jim, nebude to tak drahý.

PAUL Dost drahý.

PETE Nemusíš psát.

GEORGE Ne vole, chtěj pohled. Rodinná událost, vole. První pohled, jakej jsem jim poslal.

PETE První? Vůbec první?

GEORGE No a?

PETE Nikdys nebyl předtím z domu?

GEORGE Ale jo, v Prestatynu, Blackpoolu, jo, ale všude s Haroldem a Louisou. Sám jsem nikdy nikde nebyl.

PETE A to tě pustili hned napoprvé sem?

GEORGE Říkáš to jakoby mi bylo devět.

PAUL Věděli, že jedu já, nebo ne? Harold a Louisa mi z nějakýho důvodu, kterej jsem nikdy nepochopil, důvěřujou.

GEORGE To bylo skvělý, ne? Byl tam. Rovnou jsem se jich zeptal. Můžu jet?

PAUL Je to životní zkušenost, Louiso

GEORGE Učňák mi neuteče než se vrátím, ne? Uvidím kus světa. Rozšířím si obzory... A oni prej, no tak jed'.

PAUL Tak ho strkali ze dveří, až praskly futra.

GEORGE Pár měsíců tady a pak zpátky domů, dodělat elektrikářský zkoušky, ne?

PAUL A že z tebe bude skvělý elektrikář! Kdepak, a budoucnost, jakou máš před sebou. Klepat na dveře tisíce příbytků. Zapojovat lampičky na nočním stolku. Co myslíš, bude se s náma vůbec za pár let bavit, Pete?

GEORGE Poslyš, je to poctivý řemeslo. Vím věci, který ty nevíš. Jen se rozhlídni po týchle místnosti. Nevidíš nic. Já když se rozhlídnu, vidím to očima elektrikáře.

PAUL Co to jako je, ty vole? Elektrikářský oči.

GEORGE Tohle je smrtonosná past. To ty vůbec netušíš. V jakým stavu je tu vedení... To zrovna volá o požár. Nečeká, ale volá, rozumíš! Devět požárů z deseti vypukne v době, kdy lidé spí. Skoro jakoby čekaly na dobu, kdy nebudeme dávat pozor. Zvažují ten pravej moment, kdy udeřit. Kdy je tělo bez sebe. Miluju oheň. Odjakživa. Elektrikář vždycky ví, že oheň je pořád tady, za vším, co dělá, kouká mu přes rameno. Jednou jsem viděl spálenou mrtvolu. Ten chlap seděl na podlaze a zubil se. Neměl jsem to vidět. Vypadal jakoby se mu to líbilo. Myslím, že to byla ta nejlepší věc, jakou jsem kdy viděl. Byl tam, ale bylo po něm. Oči pryč, uši pryč, střeva pryč – to všechno se vypaří. Rty měl upálené. Seděl tam a zubil se. Zulehnatělej... A jak myslíte, že ho odtamtud dostali? Museli chňapnout jeho...

PAUL Stačilo.

GEORGE Jak dřevěný uhlí.

PAUL Neposlouchal jsem, ale tohle nechci slyšet.

GEORGE Jen jsem vás varoval.

PAUL Tak s tím něco udělej.

GEORGE Mám nad váma výhodu, ne? Když se v noci probudíte a moje postel bude prázdná... (*PETE se postaví*) Ten je chytřej. Už se stěhuje.

PETE Jdu si zavolat.

PAUL si teď všimne PETOVA ramínka.

PAUL Ale, kdes sebral ramínko?

PETE Management.

GEORGE Ale že docela rychle pochytil hantec, co? Management.

PAUL Ty ses bratříčkoval s managementem?

GEORGE Management. To myslíš Marian?

PETE Jo.

GEORGE Úúúú... tak kde jsou naše ramínka?

PETE Jdi se jí zeptat.

GEORGE Tak to se mi líbí. Eh? Tos dostal jen jedno pro sebe?

Krátká pauza.

PETE Jo. Jo. Jenom pro sebe. Na vás jsem přitom nemyslel ani trochu. Angažuju se jenom v tom, co můžu dostat pro sebe. Copak to nevíš?

PAUL Na tom není nic špatného, pokud to říkáš narovinu.

GEORGE Jak to, že máš vůbec tmavý sako, když my ostatní musíme nosit světlý.

PETE Protože jsem je s váma nefasoval, jasný? Tohle mě spíchla máti.

GEORGE Ta tvoje máti je hotovej světec. Naše paní co na sebe bere všechny telefonáty světa. Co šije speciální saka. (*PETE odejde*) Nemyslíš, že bychom měli mít všichni stejnou barvu saka?

(PAUL neodpovídá. GEORGE se znovu pokouší napsat lístek)

Moc toho nenamluví, co? Pete. Mlčenlivý chlapík. Nejspíš si na nás pořád ještě nezvykl. Ale on toho moc říkat nemusí, ne?

PAUL Co tím chceš říct?

GEORGE Je to hezkej parchant.

PAUL Kdo říká?

GEORGE Viděls, jak se po něm otáčeš holky.

PAUL Jak je potom možný, že se naválí s holkou v posteli jako ty dva borci vedle?

GEORGE Protože si může vybírat, no ne? On si může vybírat, zatímco my se musíme spokojit s tím, co se namane. Ty dva berou i smrt. On si prostě zatím nevybral.

PAUL Co to plácáš... nevybral? A já se nespokojím s tím, co se namane.

GEORGE Ale jo, spokojíš.

PAUL Já si vybírám, když dovolíš.

GEORGE Ale nikdy nemáš dost na výběr.

PAUL Sklapni. Jak může chlápek o jiným chlápku říkat, že je hezkej?

GEORGE Já můžu.

PAUL Ty vole, tak to mě teda zajímá. Jeden chlap si myslí, že jinej chlap je hezkej. A jaký na to má měřítko?

GEORGE Žádný.

PAUL Musí mít nějaký měřítko.

GEORGE Měřítko? A kde by měl vzít nějaký posraný měřítko?

PAUL Měřítkem na to, jestli je hezkej nebo ne, je, že ho chceš opíchat do prdele. To měřítko, že musíš chtít ho zezadu ojet.

GEORGE Di do hajzlu.

PAUL Hezkej. Prdelka.

GEORGE Jen jsem to řek. Nic jsem tím nemyslel.

PAUL No tak myslí. Když něco říkáš, tak to taky myslí. Dost nám ostatním uleví, rozumíš?

Pauza

GEORGE Ahoj mami, ahoj tati. Paul je kurva.

4.

MARIAN za stolem v kanceláři. PAUL a PETE ve dveřích. Kancelář je velice strohá.

MARIAN Pojd'te. Je mi líto, je to moc malé.

PAUL To je kredenc, a ne kancelář.

MARIAN Ano, kredenc. Prosím, seděte. Sedněte.

PAUL Haf Haf.

MARIAN Proč vy...jako pes.

PAUL Sedni. Vždycky nám říkáte sedněte. To říkáme psům.

MARIAN Omlouvám se. Já jsem nevěděla.

PAUL To my umíme i lepší věci. Tenhle umí i plaz a popros, když budete dost přísná.

MARIAN Ale vy víte, Němci milují psy. Je to zvláštní. Stejně jako děti. Někdy i víc než děti. Nerozumím tomu. Nemám ráda psy. A děti nemám. Jsem divná Němka, myslím.

PAUL Není slušný odporovat šéfovi, ne?

MARIAN Vy jste si přišli pro peníze, ano, ne povídat o psech. Jenom dva?

PETE Nevím, kde je zbytek. Měli jsme za to, že budou tady, když se rozdávaj peníze.

MARIAN vezme klíče jde do sekretáře a otevře ho. Na horní policiče je příruční pokladna. Pod ní starý gramofon. Vypadá, že ho nikdo už dlouho nepoužíval.

PAUL Řek bych, že půjdou po čichu. Jestli chcete, vemem jim to.

MARIAN Ne, musím to dát každému osobně. Vždycky to tak dělám. Aby bylo jasno.

PAUL Tak to má bejt.

Na MARIANINĚ stole zazvoní telefon. Vezme pokladnu na stůl.

MARIAN Haló? Haló. Ja.

Odvrátí se od PAULA a PETA; moc nemluví, spíš přikyvuje. PETE si všimne gramofonu a přejde k němu.

PETE Podívej na to. To je mašinka!

PAUL Dinosaurus.

PETE se jej dotkne. MARIAN se obrátí, vidí PETA, přeruší hovor.

MARIAN Prosím. Nesahat. Je starý. Rozbitý. (*PETE se posadí. MARIAN do telefonu*) *Es tut mir leid. (Naslouchá ještě chvilku, pak položí sluchátko)* Omlouvám se. To byl manažer jednoho jiného klubu, chtěl nějakou informaci. Chce informace od ženy v kredenci. Takže. Váš honorář. Šest představení po třiceti markách je stoosmdesát marek. Pro vás. A pro vás.

PETE Dík.

MARIAN Přepočítejte si, jestli chcete. Neurazím se.

PAUL *(Přepočítá si to a vstane)* Je to tak. (K PETOVI) Tak jdem, chlape, zvedáme se.

MARIAN Ráno jsem telefonovala s vaším manažerem.

PAUL Proč?

MARIAN Všechny pozdravuje. Ptá se, jestli jste tady dostali lidi do... sváru...?

PETE Do varu. Dostat lidi do varu.

MARIAN Ano. Vysvětluje mě – dostat lidi do varu. Ale já mu musela říct, že ne. Vy nedostáváte lidi do varu.

PAUL Co on na to?

MARIAN Abych vám dala víc času. Zdá se, že on nemá starost. Ale on není tady v Hamburku. Už je to týden a každý den je míň a míň lidí. Každý večer čekají na Reeperbahn ve frontě na lístky. Ale do našeho klubu nepřijdou. Je to velice těžké, ne.

PAUL Není to zase tak těžké. Tomu se říká soutěž.

MARIAN Vy dnes máte volný den, že?

PAUL Neříkejte, že chcete, abychom chodili po městě a vylepovali plakáty.

MARIAN napíše něco na kousek papíru, který podá PETOVI.

MARIAN Dnes zajdete sem.

PETE Kaiser...keller.

MARIAN Kaiserkeller. Císařův sklípek.

PAUL A co tam má císař zvláštního?

PETE Není to ten další Brunův klub...?

MARIAN Ano. Tam hraje jiná britská skupina. Jsou v Hamburku tři měsíce a v klubu je každý den plno.

PETE Chcete, abychom tam šli dnes?

MARIAN Nemusíte nic platit. Je to pro vás zdarma.

PAUL Podívat se, jak se to dělá, ne? Ukážou nám, jak na to...

MARIAN Ano. Jak na to v Hamburku. Jak tady udělat šou.

Krátká pauza. PAUL vstane, je na odchodu.

PAUL Pete, jdeš nebo zůstáváš?

PETE se začne zvedat.

MARIAN Jste přece tady. V Hamburku.

PAUL *(Už za scénou)* Pete...!

PETE odejde.

5.

Bar Gemini. GEORGE nese pivo ke stolu, kde sedí PAUL a PETE. Číšnice, ELKE, ho zastaví.

ELKE Hele mladej, to sis neobjednal u mě.

GEORGE Ne....

ELKE Když chceš sedět u stolu, musíš si objednat pivo u číšnice.

GEORGE Aha...

ELKE Když si koupíš pivo u baru, musíš ho vypít u baru. Stoly jsou obsluhují jenom servírky.

GEORGE Sorry, To jsem nevěděl. Nejsem odtud.

ELKE A teď seber ty svoje kámoše a odsuňte se k baru, jo?

GEORGE Jo. Jasně. *(Dojde k nim)* Mrkněte na ni. Kurva práce! Je to Američanka. Mluví anglicky.

PAUL Pivo.

GEORGE Tady ho pít nemůžem.

PAUL Kdo říkal?

GEORGE Místní pravidla. Stoly obsluhují jenom servírky.

PAUL Sklapni. Postav to na stůl.

GEORGE To se nesmí.

PAUL Postav to pivo na stůl, jo? Na tohle já nemám náladu.

GEORGE Neblbni, musíme ji poslechnout.

PAUL *(Volá na ELKE)* Promiňte! Tady...!

GEORGE Co to děláš?

ELKE přijde ke stolu.

ELKE Můžu hádat? Nechcete se přesunout, je to tak?

GEORGE Ne, my jsme zrovna...

PAUL Mám takovej problém...

ELKE Tvářím se mile? Jako že to chci poslouchat? Jsem servírka. Vevnitř jsem mrtvá. Za těma očima nic není. Přesuňte se k baru a tím to hasne.

PAUL Když si objednáme u vás, musíme vám dát spropitné, pokaždé, když nám přinesete pivo.

ELKE To už patří k povolání servírky.

PAUL A nám tak zbyde míň peněz, abychom se mohli jedinej volnej večer namazat. Večer, kdy chcem sedět u stolu a ožrat si hubu. Mohla byste pro jeden večer zapomenout na nějaký pitomý pravidla?

GEORGE No...

ELKE Takhle to tady chodí, mladej. *(Zámlka)* Víš co udělám? Půjdu si promluvit s vrchním. Ten vás odtáhne za flígr k baru, pokud ovšem nemine bar a nevykopne vás rovnou ze dveří. To udělám.

PETE *(Zvedá se)* Jdem...

PAUL Měla byste bejt na naší straně, ne? Američanka.

ELKE A je to správný?

PAUL Jo. Je. Naše nejčernější hodinka, atd. Rozmyslete si to, ne? (*Zámka*) V kolik tady končíte?

ELKE Moment, vypadám jako že si chci vylejt srdíčko? Že si utahuju pásek, jen abych v sobě udržela svoje tajnosti?

GEORGE Milujem Ameriku.

ELKE Lepší místo na světě není.

GEORGE Tak přesně to si myslím.

PAUL Tak nás to nechte vypít tady, Amerika, prosím.

PETE Nikdo se k tomu stolu nehrne.

GEORGE Mě snad upadnou ruce.

ELKE Mám zapomenout na pitomý pravidla kvůli třem ... co jste vlastně zač?

GEORGE Vsadím se, že neuhádnete, co jsme zač...

PETE Námořníci.

ELKE Námořníci? Jo...

PAUL Jo, námořníci. Jedinej večer na pevnině.

PETE Strávili jsme celý měsíce na moři.

PAUL Proto taky stůl u okna. Abychom si za tu jedinou vzácnou noc prohlídli Hamburk.

GEORGE Historické město Hamburk na majestátních březích řeky Labe.

ELKE Vy nejste námořníci. Námořníci na pevnině jsou jako psi urvaní ze řetězu. Nemáte jejich oči. Ani jejich zoufalství. Poznala bych, kdybyste byli námořníci.

GEORGE Jsme muzikanti.

PAUL To jsme.

GEORGE Podívejte se na nás. Nemáme ani vindru.

ELKE Kde hrajete?

PETE V Klubu Indra.

ELKE A to je kde?

GEORGE Není divu, že tam nikdo nechodí. Nikdo neví, kde ten pitomej klub je!

ELKE Zatím zůstaňte tady. Je to moje dobrá vůle, pamatujte si to. Až vám řeknu, tak se přesunete, ano?

GEORGE Jo. Jasně. (*ELKE odejde*) Ty vole, to je baba!

PAUL Důležitá jak vrátnej.

GEORGE Rajcovná! A já ji viděl první. Námořníci... jak tě to napadlo?

PETE Bar Gemini - Blíženci. Blíženci jsou dvojčata. Dvojhvězdy. Castor a Pollux. Mají ochraňovat námořníky na moři.

GEORGE Fakt, jo? To je dobrý.

PAUL Seš cvok. Teď to bude všude používat.

GEORGE Proč's to nepoužil? Udělal bys na ni dojem.

PETE Nechtěl jsem na ni dělat dojem. Viděl jsem ji poprvé.

GEORGE Ten je v pohodě. Seš v pohodě, jo. Ale já jsem ji viděl první, já jsem to rozjel. Kdo vlastně vybral tenhle lokál? Komu poděkovat?

PAUL *(Drží v ruce kus papíru)* Marian. Je na špici hitparády nebezpečnejch míst. Bar Gemini. Touhle dobou jsme měli bejt v Císařským sklípku.

GEORGE Nerozumím.

PETE V tom druhým Brunově klubu.

PAUL Učit se, jak potěšit publikum. Jako nějaký šumaři z kabaretu. *(Zámka)* On si myslí, že bychom měli být tam, ne?

PETE Ne, ale mohli jsme se tam možná podívat.

PAUL A co ti brání? *(Pauza)* Nemáme se co od koho učit. Ta má drzost, kurva. Jsme kdo jsme. Děláme to, co děláme. Nikdo se o nás nebude otírat. Měl by sis to opakovat, Pete, než zalezeš do postele. Rozumíš? Jestli chceš stačit nám, který to uměj z paměti. *(Pauza)* Dal bych si ještě pivo.

PETE Já dojdu.

GEORGE Já dojdu. Ty sed'. Je to v pohodě. *(Zvedne ruku)* Promiňte. Pojd'te sem.

ELKE přijde ke stolu. PAUL a PETE se smějí GEORGOVU zvolání.

ELKE Víte, co já ne a ne pochopit? Že si některý chlapi myslej, že jsem to předtím nikdy neslyšela. Že přicházej s něčím objevným. S něčím, co nevypustilo z pusy už sto chlapů před nima. No, ale do toho, snažte se.

GEORGE Chtěli bychom jen ještě tři piva.

ELKE Moje teorie zklamala. Omlouvám se, pánové. Ten stůl je váš. Tři piva.

PAUL Tomuhle chlapani byste neměla nalívat. Víte, kolik má let? Víte, kolik mu je?

GEORGE No to...!

ELKE Nestarám se, kolik komu je. Jen na kolik vypadá.

Usměje se na GEORGE a odejde.

GEORGE Prokristapána. .. Viděli jste, jak se usmála? To přece něco znamená, ne? Určitě to něco znamená. Viděl jsem ji první, jo?

PAUL Můžeš ji mít. Zkus ji dostat. Ale ta pohovka se jí myslím líbit nebude. Celou noc tam bude sedět a bude se na ni dívat, pak odejde a neřekne ani slovo.

GEORGE To bejvávalo. Tohle je teď. Teď je to jiný.

Vstane a odejde. Na chvíli ticho. PAUL se dívá na PETA. Zvedne láhev.

PAUL Psi. Co neposlouchaj páníčky.

PETE a GEORGE v přízemní místnosti. PETE čte. GEORGE pomalu míchá karty. Všechna tři saka teď visí na ramínkách.

PETE Ne.

GEORGE Neřek jsem ani slovo. *(Pauza)* Jednu hru.

PETE Už jsi ze mě vytahal tak dost peněz.

GEORGE Nebudem hrát o prachy. Pro radost. Proč ne?

PETE Protože seš moc dobřej. Zas mě vyklepneš. To není žádná zábava.

GEORGE Učíš se to. Učení je zábava. Učíš se být lepší.

PETE *(Zvedne knížku)* Mám tohle. Budu se učit z toho.

GEORGE Z knih se nic nenaučíš.

PETE Já ti ji půjčím. Jmenuje se „Dej mi pokoj“

GEORGE S tebou není absolutně žádná sranda.

PETE Já vím.

GEORGE No tak, jednu partičku.

PETE ho ignoruje. GEORGE začne míchat karty až to mlaská.

PETE Tak zase v dětském pokoji s mladším bratrem. Dáš už konečně pokoj? Já si s tebou hrát nebudu.

GEORGE A co mám dělat?

PETE Něco si najdi.

Ticho

GEORGE Myslíš, že je to pravda? Že existuje jedna holka, akorát pro tebe, perfektní holka, tam někde venku? Věříš tomu?

PETE Jo. Myslím, že jo.

GEORGE Už jsi ji našel?

PETE Ne. Skoro. Myslel jsem si, že jo. Ale teď se zdá, že ne.

GEORGE Tak to je pořád tam někde. Slečna dokonalá. Někde. Neobjevená. *(Zámlka)* Vole Sutcliffe je zamilovanej.

PETE Já vím.

GEORGE Astrid. Povídá, že si ji vezme. Prej že to věděl v momentě, kdy ji viděl. Bylo by super, kdyby tam někde někdo takovej pro mě byl. V naší rodině se to teda zatím nepříhodilo, to je jistý. Bráchové jsou všichni ženatý. Ale bylo to jakoby se otočili a ta ženská tam prostě byla. Jakoby tam byla odjakživa. Nemyslím, že by některej z nich řek, „to je ta pravá“. Ani obráceně, ty jejich ženy si to o nich taky nemyslej. Haroldovi a Louise se to myslím taky nestalo.

PETE Mohlo se stát. To nevíš.

GEORGE Ne, já svoji rodinu znám. *(Zámlka)* Myslím, že se mě to mohlo stát v tom baru, víš... ta servírka. Ale nebyl jsem si jistej. Víš, co udělám? Vrátím se tam za ní a pozvu jí na rande.

PETE Tak to je tvoje první chyba.

GEORGE Co?

PETE Pozvu jí na rande.

GEORGE To ne! To není fér... Ty máš postel, ty zkurvanej, hamižnej...

PETE Zadrž, zadrž. *Pozvu* servírku na rande. Budoucí čas. Měls to udělat hned ten večer.

GEORGE Ah...ah, no jo, no jo.

PETE Pozval jsem servírku na rande. Tos mi měl říct.

GEORGE Mě to nešlo, když jste tam byli se mnou. Chci to udělat sám. Svým způsobem. Pozvu ji, aby se na nás přišla podívat. To neodmítne, co myslíš.

PETE Já nevím. Nejdřív jí budeš muset vysvětlit, kde ten podělanej klub je.

GEORGE No tak, ty tyhle věci znáš. Holky se po tobě pořád otáčejí. Je tady přece šance, že bude souhlasit, ne? Teda jestli ji nezajímáš ty.

PETE Ne, já ji nezajímám, to vím určitě.

GEORGE Takže...?

PETE Takže, jo, máš naději, že bude souhlasit.

GEORGE Jóoo. Díky. Věděl jsem to. *(Pauza)* Až přijde, můžu si půjčit tvoje sako?

PETE Ne.

GEORGE Nebud' vůl, ne...

PETE Bude na tobě viset.

GEORGE Nebude.

PETE Jsem větší než ty.

GEORGE Bude mi fajn. Fakt. Já to vycytám. Můžu to zkusit. No tak... *(Jde k saku a oblíkne si ho)* Není mi moc velký, že ne. Mám pocit, že není. Jak to vypadá?

PETE Dobrý. Padne ti. Akorát.

GEORGE Takže si ho můžu vzít večer, až přijde?

PETE Když mi dáš pokoj, jo.

GEORGE Dám ti rajskej klid a pokoj, kámo.

PETE A co si vemu já? Tvoje sako mi bude malý.

GEORGE Vem si jeho. On může mít moje. *(PETE zkouší PAULOVO sako. Sedí mu.)* No vidíš. Perfekt. Kde má kravatu?

GEORGE se začne hrabat v PAULOVĚ tašce.

PETE Myslíš, že jsme měli jít do Kaiserkeller?

GEORGE Ne.

PETE Lžeš.

GEORGE Nelžu. Jsme to, co jsme. Na tom nic nezměníš. A nikdo na nás nemůže.

PETE Škoda že tu není zrcadlo.

GEORGE Díval ses tam?

PETE Proč bych se mu hrabal v tašce? Je to jeho taška. Nech ji na pokoji.

GEORGE Schválně se pojd' podívat. Kde je má? On tady žádný nemá.

PETE Žádný co?

GEORGE Žádný nemá. Slipy. Kde jsou?

PETE Musí mít.

GEORGE Říkám ti, žádný nemá. Co s nima proved?

PETE Musí ňáký mít.

Zaslechnou PAULův hlas venku na konci chodby. PETE ze sebe strhne sako, pověsí ho na ramínko a skočí do postele. GEORGE se přesune zpátky na pohovku, PETOVO sako stále na sobě. Vstoupí PAUL, ručník kolem pasu.

PAUL *(Zpívá si) lý-i-á, lý-i-á. Kurva to je kosa! Kurva kosa! (Vstoupí) Je tak kurevská zima! Úúú... (K GEORGOVI) Co v tom vyvádíš?*

GEORGE Půjčí mi ho.

PAUL A na co – budeš v tom hrát karty?

GEORGE Na ten večer, až se na nás přijde podívat ta servírka z Gemini.

PAUL Vždyť jsi ji nepozval.

GEORGE Ale pozvu. A ona bude souhlasit.

PAUL začne lovit oblečení, klepe se. GEORGE se podívá na PETA, chrochtne.

PAUL Co je?

GEORGE Nic.

PAUL Ale jo, co je?

PETE Nic.

PAUL Tak co se děje? Řekni, o co jde.

GEORGE Jeho se zeptej.

PETE Ty svině. Tys to začal.

PAUL Na co? Zeptej se na co?

GEORGE Ale to nic. O nic nejde. Čestný.

PAUL Jestli se chceš na něco zeptat, zeptej se. Chceš se zeptat, tak se ptej.

GEORGE Tvoje taška.

PAUL Co je s mojí taškou? Co je kurva s mojí taškou?

GEORGE Nemáš tam žádný slipy.

Krátká pauza.

PAUL Tys mi lez do tašky a hledal tam slipy?

GEORGE Nemohli jsme je najít, kde je máš?

PAUL si sundá ručník a odhalí slipy.

PAUL Tady. Tady jsou.

GEORGE A kde jsou ty ostatní?

PAUL To je všechno.

PETE Jenom jedny?

GEORGE Ty máš sebou jen jedny?

PAUL Zvonil mi pozdě budík. Měl jsem fofr. Zapomněl jsem si je zabalit. Měl jsem jen ty jedny, co mám na sobě. Nestarej se, moji staříčci mi pošlou rezervní, jasný?

PETE Proč si tady prostě nějaký nekoupíš?

PAUL Ne.

GEORGE Jestli ti je maj poslat tvoji starouškové, tak můžeš čekat tejdny.

PETE Jdi si prostě nějaký koupit!

PAUL Ne.

GEORGE Proč ne?

PAUL Německý spodky nosit nebudu.

GEORGE Ty - Cože?

PAUL Jednoduše: Skopčácký slipy na těle nosit nebudu. (*Zámka*) Ty jo?

7.

PETE u přístavního mola. Vstoupí MARIAN.

MARIAN Sleduješ lodě?

PETE Dělával jsem to doma. Tipoval jsem, odkud jedou. A kam plujou.

MARIAN Tyhle jedou do celého světa. Možná i do vašeho města. Kde jsou ostatní?

PETE Na obědě. Táhle naproti. Je to námořnická bašta.

MARIAN Zním to tam.

PETE Vede to chlápek z Liverpoolu. Neskutečný. Člověk může utýct, ale neschová se nikde.

MARIAN Takže vy díky bohu můžete chodit na svoje britská jídla.

PETE Cornflaky k snídani, corflaky k obědu. Dává nám je lacino. Myslím, že se mu nás zželelo. Už mi lezou krkem.

MARIAN *Seeluft*. Mořský vzduch. Je zdravý.

Pauza.

PETE Četl jsem na pohlednici, že celé město lehlo popelem roku 1842

Krátká pauza.

MARIAN To je pravda. 1842. Velký požár Hamburku. Nezbylo nic. Bylo to opravdu hrozné. Ten žár... nikdy jsem necítila takové teplo. (*PETE se na ni zadívá*)

Dělám si legraci. Všichni si myslíte, že jsem tak stará. Viděla jsem to. Jak se mladí dívají na staré.

PETE Vy nejste stará.

MARIAN Jsem dost stará. A jednou jsem byla mladá. Víím, že tomu nevěříte, ale byla.

Pauza.

PETE No nic, asi tam zajdu. Zahrát si kulečník.

MARIAN Vy jste nebyli v Kaiserkeller. Jak jsem žádala.

PETE Jak jste nám poručila.

MARIAN Vy jste se na mě zlobili, já víím. Ale už jsem vám to řekla dřív, tady jste v Hamburku. A lidé na vás pořád nechodí. To není dobré ani pro vás ani pro mě.

PETE Já víím, Marian. Ale... já s ním nemůžu nic dělat.

MARIAN A proč ne? Jsi jeden z nich.

PETE To není tak jednoduché.

Krátká pauza.

MARIAN Bruno mi řekl, že chce zpátky striptérky.

PETE Těm ovšem nemůžem konkurovat.

MARIAN Řekla jsem, ne. Lidé chtějí chodit na muziku. Britskou muziku. Ale musíte být zajímavější než striptérky. Publikum chce vidět šou. Velikou. Hlasitou. (*Zámka*) To proto se chodíte dívat na lodě? Nejradší byste jel zpátky do Liverpoolu?

PETE Ne, chci být tady. Mám to rád. Mám rád to, co dělám. Vždycky jsem to chtěl dělat.

MARIAN Takže to musíte chtít dělat s potěšením, ano? Mít úspěch. Aby se na vás holky koukaly.

PETE Pomohlo by to. Trocha obdivu ještě nikomu neuškodila.

MARIAN Jste hezký chlapec, Pete. Vy to vííte. Proč nejdete dopředu?

PETE Dopředu?

MARIAN Když jste na pódiu. Umíte zpívat?

PETE Marian, já hraju bicí.

MARIAN Když zpíváte, myslím, že byste měl být vepředu.

PETE To má být vtip, ne?

MARIAN Ne, nedělám vtip.

PETE Nechci to poslouchat.

MARIAN Všimla jsem si, že se na vás děvčata dívají. To na vás se dívají.

PETE Marian, to ne.

MARIAN Prosím, přemýšlejte o tom.

PETE Ne, nebudu o tom přemýšlet. Rozumíte? Nechci o tom ani slyšet.

MARIAN Tak je to jednoduché. Nejsou peníze a my zavřem. A vy budete zase doma v Liverpoolu.

8.

PAUL a GEORGE v baru Gemini. Je časně ráno.

PAUL Stejně nevím, proč jsem tady. Držet tě za ručičku.

GEORGE Nedržíš mě za žádnou ručičku. Sem ti říkal, vypadlo by to blbě, kdybych sem přišel sám.

PAUL Jedinej, kdo tu má bejt, jseš ty. A ona.

GEORGE Byl jsem nervózní, jo? Ale teď jsem v pohodě. Budu v pohodě. Neměj péči. *(Pauza)* Marian se na nás dneska ani nepodívala, viděls?

PAUL Nejspíš teď Brunovi pláče na rameni. Vykládá mu, jaký jsme hajzlové arogantní.

GEORGE Myslíš, že z toho může bejt problém?

PAUL Brunovi se líbilo, co slyšel. Líbilo se mu, co viděl. Proto nás sem přivezl. Nebudou tady s náma vorat. A, už jde.

GEORGE No jo, ty vole.

PAUL Prostě to neprožívej. A ukaž jí, že víš, co chceš.

GEORGE Nech si svoje rady.

PAUL *(Vstává)* No tak dobře.

GEORGE Kam jdeš? Zůstaň tady. Vypadalo by to nápadně. A co když ztuhnu?

PAUL Když co?

GEORGE Stane se mi to pokaždý, když chci holku pozvat na rande.

ELKE vstoupí s lahví piva. GEORGE „ztuhne“.

ELKE Tak zase tady, co?

Krátká pauza.

PAUL Jo, trochu se uvolnit, pernej den.

ELKE Měli jste dost lidí?

PAUL mrkne na GEORGE.

PAUL Jenom pár.

ELKE Jenom vy dva?

PAUL Jo, jenom my dva. Pete zůstal doma.

GEORGE Nejste zklamaná, že ne?

ELKE Zklamaná? Ne. Proč bych měla být zklamaná?

PAUL *(Vstoupí do toho)* Myslel jsem, že máte pauzu.

ELKE Mám.

PAUL Co je tohle?

ELKE Pivo. O pauzách pijem pivo.

GEORGE Vážně?

PAUL Neuvěřitelný, není to neuvěřitelný? To by se doma nemohlo stát. Ani za milion let.

ELKE V tomhle pajzlu si musíme nějak zvednout náladu. Když si uděláme náladu před poslední šichtou, většinou to pomůže.

PAUL A proč tady teda jste? Proč se nevrátíte do Ameriky?

ELKE Já nejsem Američanka.

GEORGE A co jste?

ELKE Němka.

PAUL To nejste.

ELKE Jsem Němka.

PAUL Němka?

GEORGE Jste Američanka. Vždyť to slyším.

ELKE Amerika je země, kam chci jet. V Americe chci žít. Žila jsem v Berlíně – v Americkém sektoru. Proto ten přízvuk. Už na něm pár let pracuju. Není špatnej, že ne? Hele, a až já se dostanu do Ameriky, nechci aby se mě někdo ptal na tuhle zemi, je to latrina, nic než latrina.

GEORGE Proč? Měla byste vidět odkud jsme my.

ELKE Víte, co tohle město je? Je to smetiště. Skládky. Popelnice. Vy sem jezdíte, abyste tady ukládali svoje sračky, svoje semeno a svoje zvratky. A my máme otevřeno celou noc, abyste to mohli dělat. Protože víme, že za víc nestojíme.

PAUL Tomu nevěřím. To myslíte vážně?

ELKE Slyšeli jste historky o tom, jak je to tu divoký. A jaký to je?

PAUL Jo, nějaký historky jsme slyšeli.

ELKE Tady můžete dělat věci, které jinde v Evropě dělat nesmíte.

GEORGE Já vím. A my je hodláme všechny vyzkoušet, ne?

ELKE Jo, a my chceme, abyste to dělali. Protože nezapomeňte, v jaký zemi jste.

GEORGE Co tím myslíte?

ELKE Je možný, že vaši otcové s náma bojovali, jo? Možná, že některé jsme dokonce zabili. Ale vy sem přijíždíte, pijete pivo a snažíte si zašukat. O ničem jiným nechcete vědět. Nebo jo? Jste Britové. Na to jste příliš zdvořilí.

PAUL Nejsme Britové. Jsme z Liverpoolu.

ELKE Řeknu vám tajemství. Tajemství, který každej zná. Klub, ve kterým hrajete? To víte, že ho znám. A víte proč? Protože ho vlastní nácek.

Ticho.

GEORGE *(Krátce se zasměje)* To má být vtip. Bruno?

ELKE Pracujete pro něj. Měli byste znát, jak se jmenuje.

GEORGE Jmenuje se Bruno.

ELKE Je to nácek.

Pauza.

PAUL Kurva do prdele!

ELKE Nikdo vám to neřekl?

PAUL Nikdo nám neřekl ani ň.

GEORGE Víte to jistě?

ELKE Nebyl to esesák, nic takovýho. Býval v obrněný divizi. I tam musel být nácek. Ale je rok 1960 a teď je to v pohodě. Teď jsou v klatbě Sověti. Nezáleží na tom, že existují stovky lékařů, právníků, zelinářů a majitelů klubů v tomhle městě, kteří jsou vrazi. Proto chci pryč. Proto chci do Ameriky. Pokaždé, když se tu nadýchnu, se mi chce zvracet. Vzduch je tu otrávený. Vy to necítíte? (*Pauza. Vstane*) Tak co, mládeži, dáte si ještě pivo? Abyste tu chuť spláchlí?

PAUL Jo. Já si dám.

ELKE Kéž byste byli námořníci. Jela bych s váma.

PAUL Kurva!

GEORGE A co Marian?

ELKE Kdo je to Marian?

GEORGE Manažerka toho klubu.

PAUL zahlédl něco za oknem.

PAUL Do prdele.

GEORGE Co je?

PAUL Venku jsou policajti. Tři.

GEORGE Do prdele.

ELKE To nic. Jde o tebe?

PAUL Je nezletilý. Nemá tady co dělat.

GEORGE Musím se dostat ven.

ELKE To je v pohodě. Máme zadní vchod. Tím se dostanete do uličky. Tam vás neuvidí.

PAUL No tak dělej. Rychle. A ne aby ses kurva choval nápadně.

GEORGE Hele, víš co?

PAUL Co to kurva děláš? Na co se šklebíš?

GEORGE Tohle. Tohle všechno. Jsem teď tady. Jsem tady. Nikde jinde.

PAUL O co ti jde?

GEORGE Neměnil bych s nikým na celým světě. Všichni jsou doma v posteli, ráno vstávají do práce. Podívej, kde jsem . Kde jsme my.

ELKE Radši byste měl jít.

GEORGE Díky, kámo. Vážně. Dík, žes mě sem vzal.
PAUL Tak teď padej nebo budeš do tří dnů vyměňovat zásuvky.
GEORGE Cejtím se neporazitelněj. Nevím proč. (*K ELKE*) Přijdete se na nás zítra večer podívat?
PAUL Dělej, vole...
GEORGE Přijdete?
ELKE Jo, jasně.
GEORGE Můžem si pak dát něco k pití.
ELKE Jo.
PAUL No, já teda mizím. Kde jsou ty dveře?
Odchází následován ELKE, aby mu ukázala dveře.
GEORGE Pak se napijem. Vy a já.
Jde za nimi.

9.

PETE, GEORGE? PAUL ve své přízemní místnosti. GEORGE je v PETOVĚ saku.

GEORGE Jak v tom vypadám?
PETE Jo, dobrý.
GEORGE Padne mi, ne? Ta ode mne neodtrhne oči. Nebo ruce.
PETE Umyl ses celej?
GEORGE Jasněže jo. Oblíkáš se nebo co je? (*Vycítí PETOVO váhání ohledně PAULOVA saka*) Jen si ho vem, to víš, že jo.
PETE Nemůžu, všimnul by si toho.
GEORGE Ale ne. (*Nastaví mu PAULOVO sako*) No tak, no tak, vem si ho. (*PETE si vezme PAULOVO sako.*) No a je to . Perfektní.

(GEORGE položí svoje sako na Paulovu postel. PETE se připravuje. GEORGE přechází sem a tam)

Jsem tak vybudenej, že nevím, co se sebou. Přijde, co myslíš, přijde?
PETE Je dost možný, že tam bude sama.
GEORGE Pak bude každá skladba pro ni.
Vejde PAUL.
PAUL Takže po vystoupení se sejdem. Všichni. Řeknem si, co uděláme s tím Brunem, jasný?
PETE Jo. Nějak se rozhodnout musíme.
PAUL To jo. (*Ukáže na GEORGE a PETA*) Chci jenom říct, že převlíknout sako nestačí, chlapče. Eh?

(PAUL si oblékne GEORGOVO sako.)

Ale, to není moje sako.

Podívá se na GEORGE, potom na PETA.

GEORGE Padne ti.

PAUL *(PETOVI)* Proč sis oblékl moje sako?

PETE *(K GEORGEVI; přitom si svléká PAULOVO sako)* Já věděl, že to tak dopadne.

PAUL Moje sako nech kurva na pokoji, jasný? Jestli si spolu chcete vyměňovat hadry, mě z toho vynechte.

PAUL chňapne zpátky svoje sako.

PETE Tak dělej, dej to dolu.

GEORGE Ale ne...

PETE Nevypadám v tom tvým zrovna božsky.

GEORGE Ale tys mi ho slíbil. Dal jsi mi slovo.

PETE Nic jsem ti neslíbil.

GEORGE *(Naléhá na PAULA)* Ale jo. Slíbil mi to.

PAUL Půjč tomu mladýmu sako. Jestlis mu to řek.

PETE se dívá na PAULA – ví že uvízl. Začne si oblékat GEORGOVO sako. GEORGE drží ponožku.

GEORGE Hele, podívejte se na to pořádně, oba dva. Pořádně se s ní seznamte, pánové. Až ji příště uvidíte, bude obalená kolem kliky a oba budete popíjet čajíček v kavárně dlouho do noci.

PAUL Snad to nebude zas trvat tak dlouho.

GEORGE Tak dlouho, jak mi to bude vyhovovat.

PETE má teď na sobě GEORGOVO sako. PAUL se při pohledu na něj neubrání smíchu.

PAUL No – ty vole!

GEORGE Vypadá dobře. Jo.

PAUL se pořád dívá na PETA, potřásá hlavou.

PETE Kurva. To ne. Naval to zpátky.

Vstoupí MARIAN. Okamžitě ticho.

MARIAN Slyšela jsem, že vás včera téměř chytla policie.

Pauza.

PAUL Ano. Téměř.

GEORGE Dostali jsme se ve. Ne?

MARIAN Vy tři jste byli v Baru Gemini. V baru, do kterého jsem vám řekla, že nemáte chodit.

PAUL Jo, no, my jsme si říkali, že když máme volný večer, že bychom zašli tam, kam máme chuť zajít, víte?

MARIAN Já vím, jaký je Hamburk. Proto jsem vám to říkala.

PAUL Jak víte o té policii, Marian?

MARIAN Číšníci z jednoho baru mluví s ostatními číšníky. Šéfové mluví s jinými šéfy.

PAUL S váma to teda nemá nic společného.

MARIAN Co máte na mysli?

PAUL Ale napadla mě taková myšlenka. Možná že za to dostali zaplaceno, ty chlupatý. (*K PETEOVI a GEORGOVI*) Napadlo vás to někoho?

MARIAN Nerozumím.

PAUL Nepřitáhneme vám dost velké publikum. Možná na nás tratíte. Chcete se nás zbavit. Zavoláte policii...

MARIAN Já jsem policii nezavolala!

PAUL Nás pošlou domů. Smlouva je zrušená. Vy ušetříte.

MARIAN Nezavolala bych policii. Kdo si myslíte, že jsem?

PAUL To my nevíme, Marian.

MARIAN Vy jste neuvěřitelní. To vy sami na sebe přivoláváte nebezpečí. Já policii nevolám.

PAUL No dobře...

GEORGE Promiňte, Marian. Měli bychom už jít.

MARIAN Tak si běžte! Je tam snad deset lidí. Deset! Vás to ani trochu nezajímá? Že hrajete pro deset lidí. Copak vám je to jedno (*K PETEOVI*) Vy jste jim nevyřídil, co jsem vám říkala v přístavu...

PETE (*Vzpomene si*) Ne. Ovšemže ne.

PAUL Co?

PETE Nic zajímavého. Zapomeňte na to.

MARIAN Řekla jsem vám, abyste se jich možná zeptal.

GEORGE Zeptal? A na co?

MARIAN Vypadá z vás nejlíp. Měl by být frontman.

PETE To řekla ona. Právě s tím přišla.

MARIAN To on se líbí děvčatům. Zaplatily by, aby ho mohly vidět.

PETE A já jsem vám řekl, že o tom už nechci slyšet, je to tak?

MARIAN Ale já myslím, že je to řešení... (*PETE odejde*) Pořád s váma mluvím...

Obrátí se, pohlédne na PAULA a GEORGE. Projdou kolem ní ven z místnosti.

10.

Klub. Po vystoupení. PAUL sedí, potí se, pije z láhve od piva, která před ním stojí. Vejde GEORGE.

GEORGE Někdy nechápu, o co ti jde.

PAUL Je to těžký, ne?
GEORGE Mohls nás nějak varovat. Kurva práce...
PAUL Prostě mi to vypadlo z úst, ne?
GEORGE Jo, z tý tvý velký huby – rovnou do toho posranýho mikrofonu!
PAUL To se občas stává. Když se k tobě chovaj jako k hovnu. Když s tebou chtěj vyjebat. Vzpomeneš si na svoji hrdost, rozumíš?
GEORGE Tak daleko jsi zajít nemusel.
PAUL No, myslím, že jsem zašel. *(Pauza)* Kde jsou ostatní? Kde je Pete? Pete je zrádce. Fletcher svatá srágora, píča jedna.
GEORGE Není důvod se scházet, teď už ne. Tohle je konec, ne? Rozhodls to všechno za nás.
PAUL Nevím. Marian se nedívala, nebo jo?
GEORGE No, myslím, že se jí to nějak donese. Něco mi říká, že se jí to donese.
PAUL Ser na to. Ser na ni. A ser na Bruna. A ser na tenhle vyjebanej klub. Řek jsem co jsem chtěl. Viděls jak se publikum tvářilo? Dostali elektrošok rovnou do prdele.

Ticho. Vejde ELKE.

ELKE *(Zaměří se na PAULA)* Tomu nevěřím... Nevěřím tomu, co jsem právě slyšela... Ježíši Kriste, to byla bomba!
PAUL Jsem rád, že mě aspoň někdo ocení.
ELKE Myslela jsem, že se mně to zdálo! „Chceme dnešek věnovat všem náckům v hledišti“
GEORGE Nech toho.
ELKE „Sieg Heil, parchanti mizerný.“
PAUL Neměl jsem čas se připravit.
ELKE Ale zapomněls hajlovat! Když řekneš Sieg Heil, musíš hajlovat!
GEORGE Nepovzbuzuj ho, proboha...
PAUL Ne, povzbuzuj mě, povzbuzuj.
ELKE To děláš každý večer, když končíš?
PAUL Dnes poprvé.
GEORGE Poprvé a jedinkrát. Naposled.
ELKE Ale viděls ty lidi, ne?
PAUL Zrovna jsem to říkal, ne?
GEORGE A co muzika? Rozumíš, všechno, co bylo před tím.
ELKE Muzika je skvělá, je.
GEORGE Myslím, že ji Hamburk nějakou dobu neuslyší.
ELKE Najdete si jinej klub.

GEORGE Umíme se vlichotit, jo.

ELKE Dáte mi napít trochu piva? Potřebuju se napít.

PAUL Dej si. Trochu se napijem, co říkáte.

ELKE pije. GEORGE a PAUL si vymění pohledy.

GEORGE To bych řek. Ten včerejšek a vůbec.

PAUL Jo, máte pravdu. (*Vstane*)

ELKE Až se vrátíte, ukážu vám, jak se hajluje.

PAUL Celý to byl jeho nápad, rozumíš.

GEORGE Ne, to teda nebyl.

PAUL Nezříkej se zásluh, no ne?

GEORGE Nebyl to můj nápad. Sklapni a dojdi pro pivo.

PAUL Když se do deseti minut nevrátím, tak mě chytli.

PAUL odejde. Pausa.

GEORGE Myslíš, že nám to projde?

ELKE Jo, už jsem vám to řekla. Proč nemáš světlý sako jako ostatní?

GEORGE Rád se liším. (*Pauza*) Co si trochu vyrazit? Vypadnout odtud?

ELKE Jasně. Jo. Dobrej nápad.

GEORGE Bezva. (*Pauza*) Jo. Bar Gemini. Gemini jsou blíženci, dvojčata, ne?

ELKE Jo.

GEORGE Dvojčata, jo. Znal jsem i jejich jména, ale zapomněl jsem je. Jsem čet, že se někde starali o námořníky. Flákali se po přístavu. Měli zvláštní cenu. Dva námořníky za cenu jednoho... (*ELKE se nesměje*) Proto se ten bar jmenuje Gemini, ne? Že je tak blízko u lodí a námořníků a tak...

ELKE Nejspíš. Mě to moc nebere. (*Vyžahne pivo*) Mám dopito.

Zvedá se. GEORGE chvatně dopíjí pivo.

GEORGE Počkej moment. Počkej...

ELKE je na odchodu.

ELKE Zajdu pro Paula. Víím o tajném baru, kterej nikdo nezná. Je to dost divoký místo. Potkáme se tady před vchodem tak za deset minut, jo?

Odejde. GEORGE, po chvilce odejde opačným směrem.

11.

Místnost v přízemí. Dvě svíčky. PETE leží na posteli, zírá do stropu. Vstoupí GEORGE. Pohlédnou na sebe.

GEORGE A nemysli si, že se s tebou budu bavit, ty zrádče.

PETE Jaks přišel k tomu zrádci? Už jsem ti říkal...

GEORGE Nevěřím ti ani slovo... Svatej srágora Fletcher.

PETE S tím vyrukovala ona! Se mnou to nemělo nic společného. Neměl jsem ani ponětí, že o tom začne.

GEORGE Já tě neposlouchám. A tohle si kurva můžeš vzít zpátky.
Svlékne si PETOVO sako a hodí mu ho pod nohy na podlahu. PETE se na něj podívá, vstane, zvedne sako a pověsí ho zpátky na zed'. Když to udělá, GEORGE se podívá na postel, přejde k ní a lehne si na ni.

GEORGE A tohle zabírám, vidím, že si to zasloužím.
PETE jde k pohovce, sedne s i na ni. Ticho.

PETE To kvůli tomu, co řekl?

GEORGE *Sieg heil?* Ne, myslím, že to byl vodvaz, sranda. Pořádná sranda. *(Pauza)* Je s ním někde v baru, ne? Já ji pozval ven a on si s ní sedí někde v koutku ve tmě.

PETE Ah.

GEORGE Jo, „ah“. A víc o tom nemluv. Seděl jsem v kavárně naproti přes ulici. Sedum kafi. A přitom ani kafe nepiju. *(Pauza)* Nechtěl jsem s tebou mluvit, a tys mě dostal, že už s tebou žvaním. Hele, ty seš ale taky pěkněj had, bestie. Největší. Tobě se nedá věřit ani náhodou. To já jsem ji pozval na rande.

PETE No co. Jak říká máti. Počkej, uvidíme, co zítřek přinese.

GEORGE Přinese smrt. Zabiju vás oba v posteli. Zabiju tě na tý posraný pohovce. *(Pauza)* Konečně mám postel, a kurva nemůžu spát. Kdyby mě kurva máma s tátou slyšeli jak mluvím. *(Pauza)* Nechci ještě jet domů. Budu doma dřív než ten zkurvenej pohled.

PETE Nevím, jestli tu chci teď zůstat... Proč to proboha vyřvával?

GEORGE Je prostě takovej, ne? *(Pauza)* Je to v tom slově. V tom posraným slově...

PETE Kterým slově? *(Pauza)* Nácek?

GEORGE Něco s tím slovem. Když ho slyším. Přestane mě to myslet. Nedokážu přemejšlet. Nic to... nic to neznamená. Nedává mi to žádnéj smysl. Nebo to, co to znamená, je tak... Nevím. Když o tom moc přemejšlím, je mi nanic.

PETE Taky se ti o nich zdály sny, když jsi byl malej? Chlapi v černých uniformách, jak střílej děti.

GEORGE Táta říkal, abych nezlobil, jinak přijdou a chytanou tě. Daj tě do pece. Je hnusný, říkat dítěti takový věci.

PETE Vzpomínáš, když umřel Hitler.

GEORGE Byl jsem moc malej. Kyanid, ne? On i Eva.

PETE Kyanid, a pak ho jeden z jeho mužů bodnul. Aby to vypadalo jako smrt vojáka a ne zbabělce.

GEORGE Svině. Byl to zbabělec.

PETE Samozřejmě to možná ani nebyl on. Mohl to být dvojník. Možná je pořád ještě někde naživu.

GEORGE Ne, ty vole to není!

PETE To nikdo neví. Nikdo to doopravdy neví. Rusové tvrdí, že našli ohořelé tělo, ale bylo jeho? Četl jsem knihu, která tvrdila, že utekl do Jižní Ameriky dávno před tím, než válka skončila.

GEORGE Ne, to ne... Nebo nakonec nebudu spát vůbec. Jak někdo může podporovat zlo? Jak může bejt někdo taková svině zkurvená? Co si do prdele mysleli? *(Pauza)* Bruno ale nevypadá jako jeden z nich, ne? Co myslíš?

PETE A podle čeho to poznáš?

GEORGE Ten náš podělanej manažer si to měl zjistit, než jsme sem jeli. *(Pauza)* No, aspoň mám o čem psát na další pohled.

Ticho. Vstoupí PAUL, pohlédne na scénu.

PAUL Velice romantické. Nechtěl jsem tak vtrhnout, ale na dveřích není žádná ponožka.

GEORGE Jdi do prdele. Kdes byl? Eh? Kdes byl?

PAUL „Mami? Mami? Kde se tu bereš? Tak daleko z domu?...“ V baru, lil jsem do sebe pivo.

GEORGE V nějakým pěkným malým, tajným baru?

PAUL Cože? Čekali jsme na tebe venku vole, ale tys zmizel.

GEORGE A tak jste vy dva vyrazili do toho baru.

PAUL Protože jsme se chtěli napít, jo. Prokristapána, co mám podle tebe dělat?

GEORGE Bejt do prdele trochu loajální.

PAUL Čekat, až se rozhodneš, co chceš? Se vším ti pomáhat nemůžu, mladej. Měl sis ji sem vzít a tady ji opíchat, jak jsi to všem líčil.

GEORGE Tak cos s ní teda dělal. Nedělals to s ní náhodou ty sám?

PAUL Nedělal jsem s ní nic.

GEORGE Nevěřím.

PAUL A mě je po tom hovno. Chci spát.

GEORGE No jo, dlouhá cesta vlakem před náma, kurva, díky tobě.

PAUL Zejtra večer budem zase na pódiu, neměj strach. *(Ticho)* Ale ty. Fletchere svatej srabe, ty vzpurná svině. Nemysli si, že jsem na tebe zapomněl. Zazpívej nám ukolíbavku, jo? No tak, mladej. Aby se mi líp usínalo. No tak. Pěkně se postav a ať je tě hezky slyšet. Jestli se ti ta pohovka nezamlouvá, klidně si vlez k němu. Nikdy ti neřekl, jak si myslí, že seš hezkej. Ukáže ti svoje měřítko.

GEORGE Dal bys nám kurva už chvíli klid!

PAUL Ale vždyť si tu užíváme, ne?

12.

PETE v přístavu. Vstoupí ELKE, v ruce igelitový pytel.

ELKE Takže jsi pořád tady.

PETE Už to tak vypadá, ne? Určitě se to nedoneslo k Marian.

ELKE To je fajn.

PETE Nikdo nám neřek ani slovo. (*Pauza*) A co ty tady vlastně děláš?

ELKE Přišla jsem se na vás podívat. To snad můžu, nebo ne? Byla jsem nakupovat. A podívat se na řeku. Každý den ji potřebuju vidět. To je moje úniková trasa. Řekou na moře. Na palubě jedné z těch lodí, která mě odveze až do krásný Ameriky. Až bude vyjíždět z přístavu, budu stát na přídi. Každý v tomhle městě uvidí, jak mu ukazuju záda. Myslím, že ti tvoji dva ti o mně už všechno řekli.

PETE Jo, řekli. Americká barmanka. Elke.

ELKE Ale ty to nechápeš, co? To ještě poznám. Nikdo z vás to nechápe.

PETE Nikdy předtím jsem nikoho takového nepoznal, to je všechno.

ELKE Co tím chceš říct?

PETE Nic.

Pauza

ELKE Co bys řekl Ellie?

PETE Kdo je Ellie?

ELKE Moje nové jméno. Nebo Elizabeth? Eleonora? Bude to v Americe fungovat. Eleonora? Tajemnější. Eva. Hej, to mě napadlo teď. Eva se mi líbí. Eva. A kolem své americké zahrady si postavím bílý plaňkový plot.

PETE Víš, kam tam půjdeš?

ELKE Možná brnknu Peteru Lorrovi. Nebo Marlene. Možná bude mít pokoj k pronajmutí. Já nevím. Nikoho tam neznám. Ale někde se uchytím, něco dělat budu. Vždycky se chytanu.

PETE No, doufám, že ti to dopadne. Ať už kdekoli.

ELKE Ty nezůstaneš? Nechceš si popovídat? (*Zámka*) Jaký máš z toho pocit. Tohle zbrusu nové město? Co? Vsadím se, že Liverpool takhle nevypadá. Tak na co myslíš? Něco tady nehraje, že ne? Víš, co se tady stalo? Bylo to zničený. Nebylo tu vůbec nic.

PETE To bylo v roce 1842.

ELKE Před osmnácti lety! V srpnu 1942. Bombardovali jste tohle město ve dne v noci devět dnů. (*Pauza*) Co vás tam doma učeje? Zahynulo tu padesát tisíc lidí. Teplota požáru byla tisíc stupňů. Ve stokách tekla lidský tuk - německý tuk... A přece to Hitlera nezastavilo. (*Pauza*) A možná se to nestalo. Kdo ví? Kdo ví, když se dívá na tohle. Už mi rozumíš o trochu líp?

(*Pauza. ELKE se má k odchodu*)

ELKE Musím jít. Nechám tě osamotě.

PETE O Brunovi je to pravda?

ELKE Je.

PETE Víš to jistě?

ELKE Jestli mi nevěříš, jdi se zeptat někoho jinýho. Jestli se je chceš na něco zeptat, ptej se. Nepřestávej se ptát. Hele, musím ti ukázat, co jsem koupila. Holínky.

(Vytáhne z tašky pár esesáckých holínek)

Co ty na to? Sehnala jsem je ve vetešnictví. Že jsou nádherný!

Vrátí holínky zpátky do tašky.

PETE Na co je máš? Proč jsi je koupila?

ELKE Pro Paula. Jsou pro Paula. Bude v nich vypadat skvěle.

PETE Ne, Elke...

ELKE Jsou použitý, ale až je nablejskáme...

PETE To ne, prosím tě, ne. Žádám tě o to...

ELKE Proč ne? Bude to neuvěřitelný.

Vejde MARIAN. Stojí stranou, dívá se na ně.

PETE Už toho udělal dost, nemyslíš? Tohle už je příliš.

ELKE Příliš? Není žádné příliš. Myslíš, že jsem nějaká nevyčválaná školačka? To si o mě nemysli, ano? Tak to si kurva nemysli.

MARIAN *(K PETOVI)* Mohu s vámi mluvit?

Krátká pauza.

ELKE Ano, já už jdu.

PETE To vy nám dáváte padáka?

MARIAN Padáka...? Nerozumím...

PETE Posíláte nás domů.

MARIAN Ne. Proč to říkáte?

ELKE Hele, můžete mi pomoci...?

MARIAN Pokusím se...

ELKE *(Sáhne do tašky)* Koupila jsem tyhle boty, ale nevím, jestli...

MARIAN Promiňte. Nerozumím...

PETE Elke, nech toho...

ELKE se podívá na Peta, pak vytáhne holínku.

ELKE Co vy na to? Je to váš styl?

MARIAN na ně zírá a neříká nic. PETE si nemůže pomoci a podívá se na ni, na její reakci. MARIAN odejde.

13.

Klub Indra. Narváno. ELKE a PAUL sedí a líbají se. Má na sobě holínky. Přestanou. PAUL se rozhlédne kolem dokola po klubu. Na stole je několik neotevřených láhví piva.

PAUL Vidíš to! Žrali nám kurva z ruky!

ELKE Byli jste skvělý, to proto.

PAUL Řekni to ještě jednou. Nerozuměl jsem, je tu kravál.

ELKE Byli jste kurva skvělý!

Znovu se políbí.

PAUL Tady jsem na pupku zasařeného světa. A tyhle ... holínky. Super. Winston chce taky jedny. Měli bysme je mít všichni.

ELKE A lidi, co tu dnes byli, o tom řeknou dalším. Každý v Hamburku vás bude chtít vidět. Říkala jsem ti, že to tak bude.

PAUL No jo, tos říkala. Tos do prdele říkala. Chceš se mnou jít na pokoj?

ELKE Nemůžu. Před deseti minutama mě začala směna. Co zejtra večer?

PAUL Platí. Snad to vydržím.

(Znovu se políbí. ELKE odejde. PAUL chvíli sedí sám. Vejde PETE. PAUL ukáže na pivo)

Jen si dej. Poslední pivo, který si v tomhle klubu dáme. Marian odešla jen co jsme skončili. Šla to za tepla nabonzovat Brunovi. Co říkáš na dnešní večer?

PETE V tomhle už víckrát nejedu.

PAUL V čem jako?

PETE Ty víš dobře. A nejsem to jenom já.

PAUL Né? A kdo teda ?

PETE George.

PAUL Měkkejš mě chce taky zastavit?

PETE Má z toho strach.

PAUL Strach?

PETE Jo.

PAUL Tak proč mi to nejde říct kurva sám. *(Pauza)* Kdo si do prdele myslíš, že seš, co?

14.

Den. Marianina kancelář. PETE je tu sám, čeká na výplatu. Vejdou PAUL a GEORGE. Nikdo neřekne ani slovo. Všichni čekají. GEORGE nenávistně sleduje PETA. Pauza.

PAUL Kde kurva je?

Pauza.

GEORGE A ty. Nemám strach, jasný? Já umím mluvit sám za sebe.

Dá PETOVI políček přes temeno hlavy. PETE neříká nic. Ticho. PAUL je poblíž marianina psacího stolu. Prohlíží si gramofon.

PAUL Podívej se na to. To je ten sráč Benny Goodman.

(Zvedne ramínko přenosky, deska se roztočí)

Neříkala, že je to rozbitý?

(Nasadí jehlu. Ozve se hudba. Swingová hudba z třicátých let)

Kurva práce...! Slyšíte to?

Všichni chvilku poslouchají.

GEORGE Ty vole, to poslouchal můj táta.

PAUL Ty jo, to je příšerný.

GEORGE Vypni to. Ty vole, já to nemůžu ani slyšet. Vypni to!

MARIAN je ve dveřích.

MARIAN Nedotýkejte se toho, prosím.

PAUL Přišli jsme si pro peníze.

MARIAN Jak by ne. *(Vytáhne jejich výplatu)* Tady podepište. Stoosmdesát marek. Pro vás. Pro vás. Pro vás. Dnes máte volno, že? *(Pauza)* Máte ještě něco?

PAUL Ne...nic.

MARIAN Takže můžete jít.

Něco dělá. PAUL a GEORGE jdou ke dveřím.

PETE Ano, je tu ještě něco. Co se tady děje?

MARIAN Nic se tu neděje.

PETE Vy jste tam včera byla, Marian. Viděla jste, co se stalo.

MARIAN Klub byl skoro plný, ano. Vyděláme dost peněz. Bruno má radost.

PAUL Bruno má radost?

MARIAN Ano.

PETE On to ví?

MARIAN Dnes ráno mu nesu tržbu.

PETE To je nepochopitelný.

PAUL Co mu říkáte?

MARIAN Říkám, že přesně tohle občas mladí dělají. Chtějí upoutat pozornost a tak řvou a vykřikují aby pozornost získali.

PAUL To nebylo proto, abychom získali pozornost. Vy víte, proč jsem to udělal.

MARIAN Vy to nevíte.

PAUL Tak mi to řekněte. Proč jsem to udělal?

MARIAN Mám svoji práci.

GEORGE Řekněte, proč jsme to dělali?

MARIAN Nezasloužíte si to vědět.

GEORGE Nezasloužíme si to ? Nezasloužíme si vědět?

PAUL No jo, vy nás zaměstnáváte. Myslím, že máme právo vědět, jestli jsou naši zaměstnavatelé...

MARIAN A co budete dělat pak?

PAUL To záleží na té odpovědi.

MARIAN Říkají nám, že máme mládeži vždycky vysvětlovat. Vždycky jim musíme připomínat, aby na to nikdy nezapomněli. Jenže mladí musejí chtít poslouchat. Jenže oni nechtějí.

PAUL Já poslouchám.

GEORGE Já taky.

PAUL Všichni posloucháme, i tady ta svině.

PETE Já nechci nic poslouchat... Jsme v tom až po krk. Jediný, co chci, je dostat vyhozov, abych mohl kurva vypadnout domů.

PAUL Ty můžeš jet kurva domů, kdy chceš, ty sráči. Budem rádi, až vypadneš, kurva.

MARIAN Opusťte mou kancelář. Odejděte! Jste mladí. Jste blbí. Nepřemýšlíte o ničem. Už s váma nechci mluvit. Odejděte!

PAUL Tak jdem, Georgi. Slyšels. Budem mladý a blbí.

Odejdou. Ticho. PETE na ni hledí.

PETE Vidíte, co se s náma stalo? To je hrůza. Chci prostě jet domů. Copak to nevidíte?

MARIAN Nemůžu v tom nic dělat, je mi líto. Můj šéf je Bruno. Musíme vydělat peníze, které jsme vám zaplatili. Je mi líto.

PETE Nezajímá mě, jestli vám je líto. Co by vám mělo být líto? Já tady žebrám, a proč? Co je vám do toho? Já vás neznám. Nevím, kdo jste. Nevím... - nic.

Pauza. MARIAN přejde ke gramofonu.

MARIAN Líbí se vám ta hudba?

PETE Ne, nelíbí.

MARIAN Benny Goodman. Na tuhle hudbu jsem tancovala, když jsem byla ve vašem věku. Mladší. Milovala jsem ji – swingovou hudbu. Měla jsem divné šaty a vlasy takhle dlouhé. Bylo nás mnoho, kdo milovali tuhle hudbu. Ale vláda řekla, že je to židovská hudba, negerská hudba. Že by otrávila německou mládež. Ale my jsme přesto chodili poslouchat tenhle jed. Byli jsme mladí. Mladí nemají rádi, když se jim říká, co mají dělat. Asi čtyřicet nás poslali do Morigenu. To byl koncentrační tábor. Pro mladé. Pro mladé Němce. Pět let jsem byla v tom táboře. *(Pauza)* Já si tu hudbu nehraju. Ale jsem ráda, že ji tu mám. Ptal jste se.

Pauza.

PETE A co Bruno?

MARIAN O Brunovi nevím nic.

PETE A nebylo vám divné...

MARIAN Nechci vědět. K čemu by mi bylo dobré to vědět?

15.

PETE v kavárně. Vejde GEORGE s šálkem kávy.

GEORGE Jak je?

PETE Už to bylo lepší.

GEORGE Jseš tu dlouho?

PETE Hodinu.

GEORGE Všim sis, ponožka na klíce. *(PETE přikývne)* Kdo to asi může bejt, ne? No, mě je to ukradený. Stejně to nebyla holka pro mě. *(Pauza)* Promiň, že jsem se ... víš co. *(Pauza)* Cos dělal celej den?

PETE Nic moc. Procházel se.

GEORGE Zvláštní den, ne? Co budeš dělat?

PETE Nemám tušení.

GEORGE On s tím přestane. Paul. Zním ho. Přestane ho to bavit. A Bruno přece není žádněj nácek, ne? *(Pauza)* Teď už se to zlepší, uvidíš, že jo. *(Pauza)* Teď zrovna ne, ale bylo mi smutno, že bych chcípnul. Asi tak půl hodiny, strašně smutno. Myslel jsem na domov. Na mámu a na tátu. Protože jsem si říkal. Už budu od nich vždycky odříznutej. Ty tkanice, který svazujou, rozumíš. Tkanice od zástěry. Jsou pryč. Už nejsem jeden z nich. Ale to právě říkám. To říkám. Že už nejsem jeden z nich. Můžeš to říct ty o svý rodině? Už nejsem jeden z nich? A tak to má bejt. *(Pauza)* Jak dlouho myslíš, že mu to eště bude trvat? Dává si na čas, co? To začali brzo. Ještě není sedm. *(Pauza)* Chtěl jsem si skočit převlíknout košili. Vzít si novou košili, ne? To je neuvěřitelný.

PETE Co?

GEORGE Jsem říkal. Zvláštní den. Mám rande. Náká holka mě vole poznala, ne? Prostě ke mně přišla na ulici. Včera nás viděla. Viděla mě včera hrát. Pozvala mě na rande. Jen tak. Nechceš někam jít? Řek jsem, že vo tom budu přemejšlet. Ty krávo, to víš, že jsem přemejšlel. Tak jdem na rande. Vlastně bych už měl vyrazit. Na košili seru. Pete, vole, vypadá to, že budeš poslední, kdo si z nás tady vrzne. A vypadáš z nás nejlíp. Co je to za podělanou zemi, ne? Tady máš fakt naději, ne? Nevím, kdy se vrátím. Nečekej na mě.

16.

Přízemní místnost. Zapálený svíčky. PAUL leží v posteli. PETE si balí věci.

PAUL Co to děláš? *(PETE neodpovídá)* Ty balíš?

PETE Ráno odjízďím.

PAUL Odjízďíš?

PETE Jo.

PAUL Víš to jistě?

PETE Když si přivstaneš, můžeš se dívat.

PAUL Dostals kurva svoje prachy.

PETE Vyjdu pěšky, budu stopovat. Tady už nezůstanu ani den.

Krátká pauza.

PAUL A co my ostatní.

PETE Vy si dělejte, co chcete.

PAUL Ty asi nerozumíš. Nemůžem zůstat bez bichích. Jestli odejdeš, nemůžem hrát.

PETE Nezájem.

PAUL To je tvůj problém, Pete, měl by ses o nás zajímat.

(Pauza. PETE se uloží na pohovku, jde spát)

A co jim doma řekneš? Že seš zpátky sám pro sebe?

PETE Řeknu jim, že to nevyšlo.

PAUL Protože já jim povím, žes nás nechal v rejži. Opustil kapelu. Zničil naše vyhlídky, zrovna když se to rozjíždělo. Řeknu, že se ti nedá věřit. A to ty nechceš, nebo snad jo, Pete? Víš jaký je to v Liverpoolu. Nikdo si o tebe ani kolo neopře, chápeš? Nikdo tě neveme. Tak bych ti radil, aby sis vybalil ten svůj batůžek. Zbejvá jen šest tejdnu. A jakmile budem na britský půdě tak tě vykopnem sami.

(PAUL sfoukne svíčku, která je nejblíž. Za chvíli PETE přejde k PAULově posteli a začne ho z ní tahat za nohu.)

Vole, co to děláš? Di do prdele.

PETE Budeš spát na tom posraným kanapi! Budeš spát na tom posraným kanapi!

PAUL kope po PETOVI, který ho táhne za nohu po podlaze.

PAUL Ser na to!

Najednou se rozsvítí světlo. Oba se podívají ke dveřím. Je tam MARIAN a dívá se na ně na podlaze.

PAUL Co tady děláte? Vypadněte! Klepejte sakra! *(Obrátí se, PAUL se zvedne a šmátrá po šatech.)* Chceš pokoj pro sebe a pro ni, ne vole?

MARIAN Policie právě zatkla George.

PAUL Cože?

MARIAN Byl venku po policejní hodině.

PAUL Do prdele!

MARIAN Musíte mu vzít šaty. Dnes v noci ho nechají ve vazbě. Ráno ho pošlou do Anglie.

PAUL A vy s tím nemůžete nic dělat?

MARIAN *(Zavrtí hlavou)* Policie chce mluvit taky s váma. Musíte si vzít pasy. Bruno bude u toho. Jestli vám je tolik, kolik jste uvedli, je to v pořádku.

PAUL balí GEORGOVU tašku - velice rychle, není toho mnoho k balení.

PAUL Je mi toho kluka líto, ale než se vrátíme, můžem hrát bez něj. To Pete se nás snaží nechat ve štychu, Marian. Ale už jsem ho přemluvil.

PAUL strčí PETA na pohovku. Odejde s GEORGOVOU taškou.

MARIAN Nemám toho kluka ráda.

Krátká pauza.

PETE Jsme kluci. Všichni. Prostě kluci.

Dívají se jeden na druhého. MARIAN přejde k němu. Chvilí stojí, pak natáhne ruku a hladí ho po vlasech. Přitom se rozhlíží po místnosti. Sehne se a vezme svíčku. PETE ji sleduje. Vstane. MARIAN se dívá do ohně. Pak se obrátí k PETOVI.

MARIAN Běž.

PETE si vezme kabát a tašku, odejde. MARIAN jde k PETOVĚ saku, které visí na ramínku. Svíčku umístí přímo pod něj. Dívá se, jak začíná doutnat. Jde ke dveřím. Sako hoří.

KONEC.